

اندازه‌گیری فلوئی نوترون با استفاده از تغییرات علائم الکتریکی آشکارسازهای نوترون

نوشه

دکتر علی وثوقی

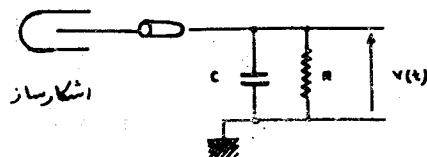
مؤسسه علوم و فنون هسته‌ای دانشگاه تهران

چکیده:

برای اندازه‌گیری فلوئی نوترون یک راکتور اتمی و تشخیص بهتر نوترون از گاما از تغییرات آماری علائم الکتریکی قیاسی که از آشکارسازهای نوترون بدست می‌آیند بهره‌گیری می‌شود. روش فوق به دو روش شناخته شده قبلي: اندازه‌گیری جریان و شمارش اضافه می‌گردد در حالیکه جای - گزین آنها نمی‌شود. در حقیقت روش فوق سادگی روش اندازه‌گیری جریان را نداشته و حساسیت روش شمارش را نیز ندارد ولی محسن آن که مهمنت‌ریش تشخیص بهتر نوترون از گاماست روش جدیدی را برای راکتورهای اتمی در اختیار قرار می‌دهد.

پیشگفتار:

استفاده از تغییرات آماری علائم الکتریکی قیاسی اتفاقک‌های نوترون برای تشخیص بهتر نوترون از گامابراي - اولین بار بوسيله ليشتشتاين (Lichtenstein) در سال ۱۹۵۵ مطرح شد. بعد از آن اشخاص دیگر فکر فوق را دنبال کردند. در اینجا مافقط روابطی را که در بررسی نتایج تجربی بکار خواهند رفت یادآوری می‌کنیم. یک اتفاق، تحت تأثیر تشعشع، بطور متوسط در هر ثانية n پالس با بار q آزاد می‌کند. اگر پالس‌های فوق را در یک سلول RC (ش ۱) جمع کنیم، بشرطیکه قانون توزیع آماری حوادث از قانون پواسون تبعیت کند، با استفاده از قضایای کمپبل (Campbell) - می‌توان ارزش متوسط (v) و واریانس (s^2) تغییرات ولتاژ لحظه‌ای (t) را در دوسر سلول بدست آورد.

شکل ۱

برای یک فرکانس متوسط n خواهیم داشت:

$$V = \overline{v(t)} = n \frac{q}{C} \int_0^\infty e^{-\frac{t}{RC}} dt = nRq$$

$$\sigma = \sqrt{\left[v(t) - \overline{v(t)} \right]^2} = \sqrt{\frac{nq^2}{C^2} \int_0^\infty e^{-\frac{2t}{RC}} dt} = q \sqrt{\frac{nR}{2C}}$$

بازوچه به اینکه ارزش‌های R ، C و q معلوم‌باشد اندازه‌گیری σ می‌توان n و آن‌جا فلوي نوترون Φ را بدست آورد. روابط فوق برتری اندازه‌گیری واریانس σ را براندازه‌گیری ارزش متوسط v در تشخیص نوترون-گامانشان می‌دهند. برای یک اتفاقک CC_0 نسبت می‌نیم نوترون به گاما (R/h به $n/cm^2/s$) بشرح زیراست:

$$\frac{n}{\gamma} = 1000 \quad \text{اتفاقک } CC_0 \quad \text{جبران نشده}$$

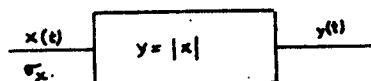
$$\frac{n}{\gamma} = 100 \quad \text{اتفاقک } CC_0 \quad \text{جبران شده}$$

$$\frac{n}{\gamma} = 20 \quad \text{اتفاقک } CC_0 \quad \text{و اندازه‌گیری } \sigma$$

هرچه نسبت فوق کوچک‌تر باشد تشخیص نوترون-گاما بهتر است.

برای اندازه‌گیری σ فرض می‌کنیم که $[v(t) - \overline{v(t)}]$ بازه یک فرکانس متوسط کافی ($n \geq 100$) یک تابع لاپلاس-گوس باشد.

رابطه یک‌آشکار ساز خطی که دو آلتناس را یک‌طرفه می‌کند $Y = |X|$ است (شکل ۲).

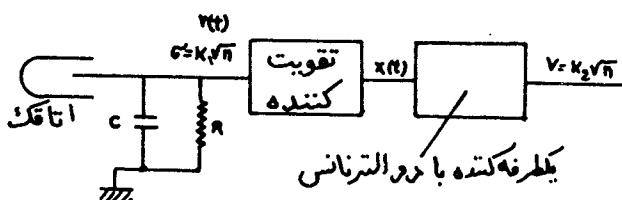
شکل ۲

اگر $x(t)$ تابع اتفاقی لاپلاس-گوس باشد می‌توان نشان داد که ارزش Y خروجی $y(t)$ برابر است با:

$$Y = \sqrt{\frac{\sigma_x^2}{2\pi}}$$

σ_x واریانس $x(t)$ است.

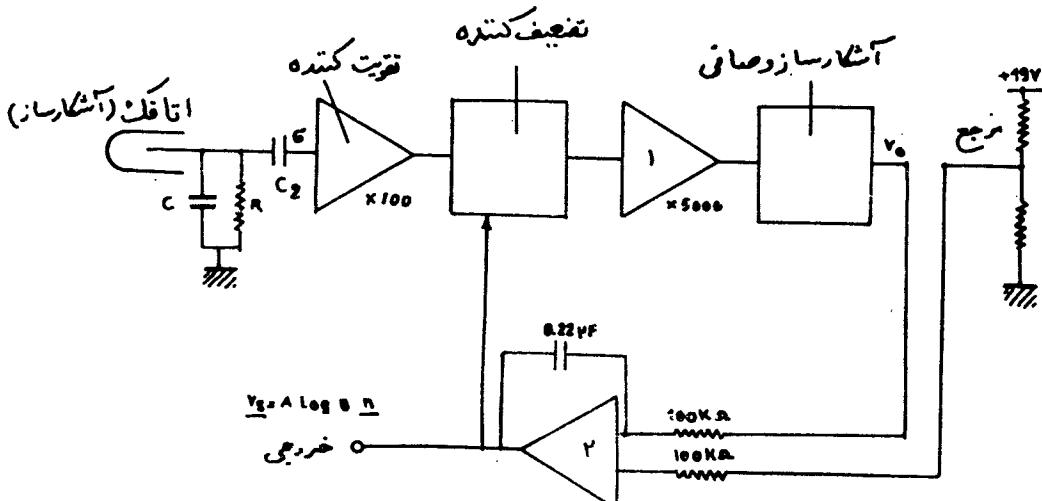
مدار ساده‌ای را که می‌توان برای اینکار در نظر گرفت در شکل ۳ نشان داده شده است.

شکل ۳

۱- طرح و ساخت یک تقویت کننده لگاریتمی

بامطالب پادشه در فوق جهت اندازه‌گیری n می‌توان یک تقویت کننده لگاریتمی ساخت. برای این منظور به مدار ابتدائی شکل ۴ باید یک مدار با مشخصه لگاریتمی که ولتاژ $V_o = A \log B n$ را تأمین می‌کند اضافه کرد (A و B ثوابت، n تعداد پالس‌ها و V_o ولتاژ خروجی است). آرایش الکترونیک کلی در شکل ۴ داده شده است.

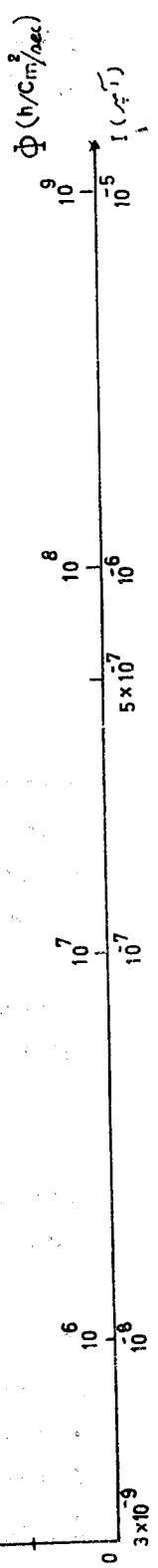

شکل ۴

تفصیرات جریان آشکارساز از دوسر RC بردشت می‌شود. خازن C_1 مولفه مستقیم جریان واحد می‌کند. علائم الکتریکی در یک تقویت کننده اولیه با اغتشاشات زینه کم در ۱۰۰ ضرب شده بعدوارد تضعیف کننده لگاریتمی می‌گردد. سپس علائم فوق دوباره تقویت شده (تقویت کننده ۱) و بكمک یک طرفه کننده پادوالترانس آشکار می‌گردد. علامت الکتریکی جریان - مستقیم یک طرفه کننده بكمک یک تقویت کننده انتگرال گیر (تقویت کننده ۲) با یک ولتاژ مرجع مقایسه می‌شود. ولتاژ خروجی تقویت کننده ۲ که متناسب با $\log n$ است برای پلاریزه کردن دیودهای تضعیف کننده لگاریتمی بکار می‌رود. از روشن مقاومت R بخاطر اینکه بتوان برای یک فلوی کم علامت الکتریکی ماکزیممی بدست آورد باید تاحد اسکان بزرگ باشد. از ارش ماقومت از یک طرف بوسیله اغتشاش زینه خود واژ طرف دیگر فلوی ماکزیممی که باید اندازه‌گیری شود محدود می‌گردد.

مقدار خازن C عمل بوسیله ظرفیت اتاقنگ یونیزاسیون و ظرفیت مزاحم کابل اتصال تعییل می‌شود. دامنه علائم الکتریکی خروجی مدار RC ضعیف بوده و برای فلوی حدود ۱۰ تقریباً. میکرو ولت مؤثر برای فلوی ۱۰ حدود ۰.۵ میلی ولت مؤثر است لذا ضروری است که قبل از اعمال علائم الکتریکی فوق به تضعیف کننده لگاریتمی، حدود ۱۰۰ مرتبه آنرا تقویت کرد.

موقعیکه تعداد پالس‌های (n) تهیه شده بوسیله اتاقنگ (یعنی توان نوترونی) به نسبت ۱۰۰ تغییر کند $\frac{V_o}{V_{ctrl}}$ که متناسب با \sqrt{n} است به نسبت ۱۰۰ تغییر خواهد کرد. برای بدست آوردن یک پاسخ لگاریتمی به نسبت ۱۰۰ کافیست از عنصری استفاده شود که برای نسبت ۱۰۰ مشخصه لگاریتمی داشته باشد و این یکی از محسان بزرگ این روش است. تضعیف کننده لگاریتمی از یک مقاومت بارزش $M\Omega$ که با یک دیود بطور سری قرار گرفته است تشکیل شده است. بدین ترتیب می‌توان امپدانس دینامیک $Z_d = \frac{A}{i}$ آن را با اثربروی ارزش جریان مستقیم پلاریزاسیون تغییر داد. لذا پلاریزاسیون دیود (یعنی امپدانس دینامیک آن) مطیع یک ولتاژ متناسب بالگاریتم خواهد بود. وقتی ولتاژ ورودی تضعیف کننده افزایش یابد امپدانس دیود کم شده و دامنه علامت الکتریکی خروجی تضعیف کننده ثابت می‌ماند.

شكل *

چون ولتاژ خروجی تضعیف کننده لگاریتمی ضعیف است لذا باید قبل از اعمال آن به آشکارساز باندازه کافی تقویت شود. تقویت کننده، حدود ۰...۵ مرتبه این تقویت را انجام می دهد.

علامت الکتریکی خروجی تقویت کننده در طبقه بعدی بكمک یک آشکارساز با دو آلتراننس آشکارشده و سپس صاف می شود.

ولتاژ خروجی آشکارساز با یک ولتاژ مرجع مقایسه شده و تقویت کننده که بصورت انتگرال گیر بسته شده است علامت الکتریکی پلاریزاسیون تضعیف کننده لگاریتمی را فراهم می نماید.

۲- نتایج آزمایش

بكمک یک ژانراتور پالس جریان های لازم را به ورودی دستگاه اعمال کرده و نتایج ثبت شده در جدول زیر را بدست آورده ایم. برای تعیین ارزش فلوی نوترن از رابطه $\Phi = n \cdot \pi \cdot r^2 / 2 \cdot \mu_0$ که برای یک اتفاقک صادق است استفاده شده است

$n/cm^2/s$	Φ	σ (ولت)	$I \times 10^{-9}$	10^{-7}	10^{-8}	10^{-9}	10^{-6}	10^{-5}	10^{-4}	10^{-3}	10^{-2}
۴/۲۱	$3/1$	$2/76$	$1/8$	0.70	0.49	0	0	0	0	0	0

نتایج آزمایش همچنین در منحنی شکل نیز نشان داده شده است.

نتیجه:

بکار بردن روش فوق همزمان با روش شمارش و یا یک اتفاقک پویائی زیادی را بدست می دهد.

محاسن روش فوق عبارتند از:

- تشخیص بهتر نوترن از گاما
- امپدانس ورودی آرایش الکترونیک نسبتاً کم
- در مجموعه الکترونیک از تقویت کننده های جریان مستقیم با سطح ورودی کم و از مقاومت های با ارزش خیلی زیاد استفاده نمی شود لذا عمل درایر استفاده زیاد انحرافی وجود نمی آید و در نتیجه بتنظیم دوره ای دستگاه احتیاج نیست.
- همزمان می توان تغییرات جریان اتفاقک و خود جریان اتفاقک را با هم اندازه گرفت.

معایب روش فوق عبارتند از:

- باید از این روش برای اندازه گیری فلوی پیشتر از $10^0 n/cm^2/s$ استفاده شود.
- پاسخ زمانی نسبتاً زیاد.

منابع

- 1)- P. Grivet, A. Blaquier , Le Bruit De Fond, T. IV, Masson 1958
- 2)- J. STERN, J. BARBEYAC, R. POGGI , METHODES PRATIQUES D'ETUDE DES FONCTIONS ALEATOIRES, DUNO 1967.
- 3)- R.A. DUBREDGE , MEAN SQUARE VOLTAGE FLUCTUATION MEASUREMENTS WITH NEUTRON SENSITIVE ION CHAMBERS. CONF 187-57, 1963